ព្រះ

និង ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់

តាមព្រះគម្ពីរ

ភាគ ៣

ព្រះគម្ពីរគ្រាន់ជាលំនាំនៃការសិក្សាតែប៉ុណ្ណោះ

សៀវភៅទីបី

ការបង្រៀនកាត់ដេរនៅខេត្ត បាត់ដំបង

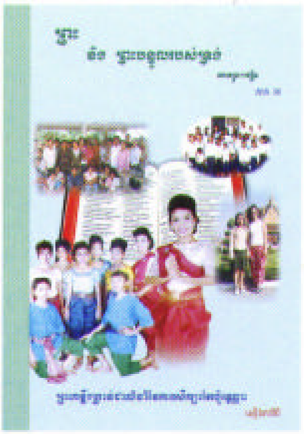

អារម្ភណ៍កថា

ព្រះគម្ពីរជាលំនាំនៃការសិក្សាតែមួយប៉ុណ្ណោះ

ការសិក្សាទាំងឡាយនេះ មិនមែន ជាគ្រោងការណ៍ដើម្បីបង្រៀនអ្នកនូវអ្វីដែលមនុស្សផ្សេងម្នាក់ទៀត បានកំណត់អំពីព្រះគម្ពីរ នោះទេ គេ មិនបាន ដាក់គម្រោងដើម្បីដឹកនាំអ្នកអោយរុករករឿងផ្សេងៗដែលមនុស្សម្នាក់ចង់អោយស្គាល់ទេ ។ គេមាន លំនាំសិក្សា ធ្វើគ្រោងការណ៍ដើម្បីជួយអ្នកអោយសិក្សាព្រះគម្ពីរដោយខ្លួនឯង ។ អធិស្ឋានទៅព្រះតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងធ្វើអោយទៅតាមព្រះបន្ទូលទ្រង់ច្បាស់នៅក្នុងរូបអ្នក ។

ការសិក្សាទាំងអស់នេះជាលំនាំ គឺមិនមែន នៅក្នុងសៀវភៅដែលបានបង្កើតមកប៉ុន្តែត្រូវបានគេប្រើអភិវឌ្ឍន៍មេរៀន។ ទាំងអស់នោះ វាមិនមែន ជាសៀវភៅកិច្ចការទេ ពីព្រោះសៀវភៅកិច្ចការ ទេរទៅរកការ ដឹកនាំអ្នកឱ្យកំណត់ទុកជាមុននូវចម្លើយ រឺសរុបសេចក្តី ។

គេសិក្សាអំពីគ្រោងការណ៍

ដើម្បីជួយអ្នកឮសម្លេងមកពីព្រះ

ដូចជាពេលអ្នកសិក្សាព្រះគម្ពីរ

ការសិក្សាទាំងអស់នេះជាដំនាលដែលគេបានគ្រោងទុកជាមួយនឹងទំព័រច្រើនលើសលប់ ដូច្នេះអ្នកអាចសរសេរនូវអ្វីដែលព្រះបានមានបន្ទូល ទៅអ្នកកំឡុងពេលអ្នកសិក្សា ។ សរសេរនូវអ្វីដែលព្រះកំពុងមានបន្ទូលរួចហើយសរសេរសំនួររបស់អ្នក ហេតុនោះអ្នកអាចប្រើវាបានក្រោយពេលដែលអ្នកសិក្សារួច ។ "ការសិក្សាទាំងនេះគ្រាន់តែជាលំនាំប៉ុណ្ណោះ" រហូតមកដល់ ពេលនេះត្រូវបានគេរៀបចំឡើងដោយគ្រូគង្វាលដែលមិនចេញឈ្មោះដោយបញ្ជូនតាមកុល្បសម្ព័ន្ធជាច្រើនជួយមនុស្សជាច្រើន ។ ភាសាដទៃ និងជាតិសាសន៍ផ្សេងៗឱ្យយល់ព្រះគម្ពីរដោយខ្លួនឯង ។

លំនាំនៃការសិក្សាទាំងអស់នេះបានតភ្ជាប់មកពីផ្នែកមួយដែលអាចជួយឱ្យយល់ដឹងបានតាមរយៈលោកធំសុន "ខគម្ពីរសំអាង" ដោយបានសុំច្បាប់អំពីក្រុមហ៊ុនគម្ពីរគៀតប្រាយដឹសជាម្ចាស់នឹងរក្សាសិទ្ធចំពោះធំសុន "តាមខគម្ពីរយោង" ។

ព្រះគម្ពីរគ្រាន់តែជាលំនាំសំរាប់អប់រំសិក្សារក្សាសិទ្ធិដោយ ២០០៤

ដើម្បីរៀនពីរបៀបប្រើលំនាំការសិក្សាទាំងឡាយនេះ សូមបើកទៅទំព័របន្ទាប់ហើយធ្វើតាមការបង្រៀនផ្សេងៗ ។

របៀបប្រើលំនាំការសិក្សា

នៅលើទំព័រទី៥: អ្នករកឃើញចំណងជើងមួយ គេពោលថា ព្រះគឺជាបិតារបស់មនុស្សលោក នេះជាលំនាំតាមតារាងនៃការសិក្សាបទគម្ពីរ សូមអានម៉ាថាយ ២៣:៩ កុំហៅអ្នកណាម្នាក់នៅផែនដីថាជា "បិតា" ឡើយ អ្នកមានបិតាតែម្នាក់គត់ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ នេះគឺជាការងាយស្រួលក្នុងការយល់ដឹងប៉ុន្តែបើសិនជា អ្នកសិក្សាបទគម្ពីរនៅក្នុងវង់ក្រចក (៨-១២) អ្នកនឹងយល់ថែមទៀតអំពីព្រះចង់ឱ្យយើងដឹង ។

នៅលើទំព័រទី៦: យើងនិងរកឃើញនៅលើក្បាលទំព័រមួយ កម្លាំងរបស់យើងនឹងរកឃើញថែមទៀត នៅក្នុងតារាងបញ្ជីរឈ្មោះរបស់បទគម្ពីរ ២សាំយ៉ូអែល ២២:២៣ "គឺជាព្រះហើយដែលកាន់ខ្ញុំដោយកម្លាំង" ទ្រង់នាំផ្លូវទូលបង្គំយ៉ាងគ្រប់លក្ខណ៍ ខគម្ពីរមួយនេះបានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ ចូរសិក្សាបទគម្ពីរនៅវង់ក្រចក (២៩-៣៧) រួចហើយអ្នកនឹងរៀនថែមទៀតអំពីអ្វីដែលព្រះធ្វើសំរាប់អ្នក ។

នៅលើទំព័រទី៧: អ្នកនិងរកឃើញនៅលើក្បាលទំព័រមួយ ព្រះគឺជាព្រះមហាក្សត្រលើសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ដកស្រង់ចេញអំពីបទគម្ពីរបំរុងទុក ។ សូមមើល ១សាំយូអែល៨:៧ "ពេលនោះព្រះបានប្រាប់គាត់ថាសូមស្តាប់មនុស្សទាំងអស់ដែលកំពង់និយាយទៅអ្នក គឺមិនមែនពួកគេបដិសេដ អ្នកទេគឺគេបដិសេដខ្ញុំវិញទេថាជាស្តេច សូមអានបទគម្ពីរបន្ថែម (១-៩) និងជួយឱ្យអ្នកយល់ថែមទៀត សូមអានបទគម្ពីរបន្ថែមនៅលើវគ្គទី២ (១០-២២) និងជួយឱ្យអ្នកយល់ថែមទៀតនូវអ្វីដែលព្រះកំពុងឆ្ពោះទៅមុខនៅពេលនេះ បើសិនជាយើងអធិដ្ឋានវិញនោះព្រះនិងជួយអ្នកឱ្យយល់គ្រប់ទាំងអស់នូវអ្វីដែលព្រះចង់អោយអ្នកដឹង ពីពេលមួយទៅពេលមួយ អ្នករៀនម្តងមួយផ្នែកអំពីព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ។ ត្រូវប្រាកដដើម្បីកត់ចំណាំអំពីអ្វីដែលព្រះកំពុង បង្រៀននៅក្នុងរង្វង់ទំព័រនិមួយៗ ។

ព្រះគឺជាព្រះបន្ទូល~ព្រះគម្ពីរ

តារាងជំណាងជើង

អារម្មណ៏កថា	ទំព័រ ១
របៀបប្រើលំនាំសិក្សា	ទំព័រ ២
តារាងជំណាងជើង	ទំព័រ ៣
ព្រះគម្ពីររបស់ព្រះ	ទំព័រ ៥
ចំណងជើងនិងឈ្មោះរបស់ជាព្រះវរបិតារបស់យើង	ទំព័រ ៥
ព្រះមហាក្សត្ររបស់ព្រះ	ទំព័រ ៦
អំណាចរបស់ព្រះ	ទំព័រ ៨
ព្រះទ្រង់ប្រទានកិច្ចការរបស់ទ្រង់	ទំព័រ ៩
ព្រះគឺជាសេចក្តីស្រលាញ់	ទំព័រ ១១
សេចក្តីករុណារបស់ព្រះ	ទំព័រ ១២
ព្រះគុណរបស់ព្រះ	ទំព័រ ១២
ព្រះគឺជាស្ថាបត្យករណ៏	ទំព័រ ១៥
ព្រះទ្រង់ជាចៅក្រម	ទំព័រ ១៦
ព្រះត្រូវបានគេលើកដំកើងនិងមានកិត្តិយស	ទំព័រ ១៨
គម្ពីរគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ	ទំព័រ ១៩
ច្បាប់គឺជាផ្នែកមួយនៃព្រះគម្ពីរ	ទំព័រ ២២
លក្ខន្តិកៈនិងក្រិតវិន័យនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ	ទំព័រ ២៣
សេចក្តីពិតនិងដំណឹងល្អនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ	ទំព័រ ២៤

ព្រះនៃព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ

មានតែព្រះតែមួយប៉ុណ្ណោះ ចោទិយកថា ៤:៣៥ (៣២-៤០) ,៦:៤ (៦-៩) ,
៣២:៣៩ (៣៦-៣៩) , សាំយូអែល ទី២ ៧:២២ (២០-២៤) (២៥-២៩) ,
របាក្សត្រ ទី១ ១៧:២០ (១៦-២២) (២៣-២៧) ,ទំនុកដំកើង ៨៣:១៧ -១៨,
៨៦:១០ (១-១០) ,អេសាយ ៤៣:១០ (៨-១០) ,៤៤:៦ (៦-៨) ,
៤៥:១៨ (១៥-១៩) ,ម៉ាកុស១២:២៩(២៨-៣១)
កូរិនថូស ទី១ ៨:៤(១-៦) ,អេភេសូរ៤:៦ (១-៦) ,
ធីម៉ូថេ ទី១ ២:៥ (១-៧) ។

គ្មាននរណាម្នាក់ស្មើនិងព្រះវរបិតានៃយើងឡើយ និក្ខមនំ ៨:១០ (៨-១១) ,១៥:១១(១១-១៨) ,
ចោទិយកថា ៣៣:២៦ (២៦-២៩) ,
សាំយូអែល ទី២ ៧:២២ (២០-២៤) (២៥-២៩) ,ពង្សាវតារក្សត្រ ទី១ ៨:២៣ (២២-២៦) ,
របាក្សត្រ ទី១ ១៧:២០ (១៦-២២) (២៣-២៧) , ទំនុកដំកើង ៨៩:៦ (១-៨) ,
អេសាយ ៤០:១៨ (១៨-២០) , ម៉ាកុស ១២:៣២ (៣២-៣៤) ។

ព្រះបិតារបស់ព្រះ ពង្សាវតារក្សត្រ ទី១ ២៩:១០ (១០-១៣) ,
ទំនុកដំកើង ៦៨:៥ (៤-១០) , អេសាយ ៦៤:៨ (៨-១២) ,
ម៉ាថាយ ៦:៩ (៥-១៥) ,៧:១១ (៧-១២) , រ៉ូម ៨:១៥ (១២-១៧) ,
ពេត្រុស ទី១ ១:១៧ (១៧-២១) ។

ព្រះត្រូវបានគេពោលថាជាបិតារបស់មនុស្សលោក
ចោទិយកថា ៣២:៦ (៥-៩) ,ម៉ាឡាគី ២:១០,
ម៉ាថាយ ២៣:៩ (៨-១២) ,រ៉ូម ៣:២៩ (២១-៣១) ,
កូរិនថូស ទី១ ៨:៦ (១-៦) អេភេសូរ ៤:៦ (១-៦) ,
ហេព្រើរ ១២:៩ (៧-១១) , យ៉ូហាន ទី១ ៥:៧ (៦-១២) ។

ព្រះជាបិតារបស់យើង និក្ខមនំ ៣:១៣ (១១-១៧),

ចោទិយកថា ១:១១ (៩-១៣),៤:១ (១-៨),

យ៉ូស្វេ ១៨:៣ (១-៦), របាក្សត្រ ទី២ ២៨:១ (១-៤),២៩:៥ (១-១១) ។

ចំណងជើងនិងឈ្មោះផ្សេងៗរបស់ព្រះជាព្រះវរបិតានៃយើង

ព្រះដ៏មានគ្រប់ព្រះចេស្ដា លោកុប្បត្តិ ១៧:១ (១-៨) ។

ព្រះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ចោទិយកថា ៣២:៤០ (៤០-៤១),

៣៣:២៧ (២៦-២៩),យ៉ូប ៣៦:២៦ (២២-២៦),ទំនុកដំកើង ៩:៧ (៧-១០),

១៣៥:១៣-១៤, ១៤៥:១៣ (៨-១៣), អេសាយ ៥៧:១៤-១៥,

បរិទេវ ៥:១៩ (១៩-២២), ធីម៉ូថេ ទី១ ១:១៧ (១៥-១៧),

ពេត្រុស ទី២ ៣:៨-៩, វិវរណៈ ១:៨,១១:១៧ (១៦-១៣) ។

ព្រះវរបិតានៃពន្លឺ យ៉ាកុប ១:១៧ (១៦-១៨) ។

ព្រះទ្រង់ជាបន្ទាយ សាំយ៉ូអែល ទី២ ២២:២ (១-៤) ។

ព្រះវរបិតានៃឋានសួគ៌ ម៉ាថាយ ៦:២៦ (២៥-៣៤) ។

ព្រះគឺជាគ្រឹះដ៏រឹងមាំខាងវិញ្ញាណរបស់យើង

ចោទិយកថា ៣២:៣-៤, សាំយ៉ូអែល ទី១ ២:២ (១-៣),

សាំយ៉ូអែល ទី២ ២២:៤៧ (៤៧-៥១), ទំនុកដំកើង ១៨:៣១ (៣០-៣៦),

២៨:១-២, ៦២:១-២, ៩៤:២២ (២០-២៣),

ព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ទំនុកដំកើង ៧១:២២-២៤ ។

ទ្រង់មានបន្ទូលថា អញ និក្ខមនំ ៣:១៤ (១១-១៥) ។

គេបានហៅទ្រង់ថាជាចៅក្រម លោកុប្បត្តិ ១៨:២៥ (២២-២៥) (២៦-៣៣)

ព្រះដ៏រស់ យ៉ូស្វេ ៣:១០ (៩-១៣)

សាំយ៉ូអែល ទី ១ ១៧:២៦ (៣៦-៣៧), ទំនុកដំកើង ៤២:២ (១-៥), ៨៤:២ (១-៤),

អេសាយ ៣៧:១៧ (១៤-១៧), យេរេមា ២៣:៣៦ (៣៣-៤០),

ដានីយ៉ែល ៦:២៦ (២២-២៨), ម៉ាថាយ ២៦:៦៣ (៦២-៦៤),

កិច្ចការ ១៤:១៥ (១៤-១៨) (៨-១៨), ថែស្សាឡូនីច ទី១ ១:៩ (៤-១០),

ហេព្រើរ ១០:៣១ (២៦-៣១), វិវរណៈ ៧:២ (១-៣) ។

ព្រះដ៏មានគ្រប់ព្រះចេស្តា សាំយ៉ូអែល ទី១ ១:១១ (៩-១១) ។

ព្រះអម្ចាស់លើព្រះអម្ចាស់ ចោទិយកថា ១០:១៧ (១២-២២) ។

ព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត ចោទិយកថា ៣២:៨ (៧-៩)

សាំយ៉ូអែល ទី២ ២២:១៤ (១០-១៧), ទំនុកដំកើង ៧:១៧, ៤៧:២ (១-៩),

៨៣:១៧-១៨, ដានីយ៉ែល ៤:១៧ ។

ព្រះជាអម្ចាស់ របាក្សត្រ ទី១ ២៩:១០ (១០-១៣) ។

ព្រះទ្រង់ជាកម្លាំងនៃយើងរាល់គ្នា និក្ខមនំ ១៥:២ (១-៥),

សាំយ៉ូអែល ទី២ ២២:៣៣ (២៩-៣៧), ទំនុកដំកើង ២៨:៨ (៦-៩), ៤៦:១ (១-៣),

៧៣:២៦ (២៣-២៨), ៨១:១ (១-២), ៨៤:៥ (៥-៩), ៨៩:២១ (១៩-២១) ។

ព្រះទ្រង់ជាព្រះមហាក្សត្រ

ការអះអាងទូទៅថាព្រះទ្រង់ជាមហាក្សត្រ

ចោទិយកថា ៤:៣៩-៤០, របាក្សត្រ ទី១ ២៩:១២ (១០-១៣),

ទំនុកដំកើង ២៩:១០-១១ (១-១១), ៤៧:២ (១-៩),៨៣:១៧-១៨, ៩៣:១ (១-៥), ១៣៥:៦ (៨-១២),

ដានីយ៉ែល ២:២០ (១៩-២៣),៤:៣៤-៣៥,

ម៉ាថាយ៦:១៣ (៩-១៥), កិច្ចការ ១៧:២៤ (២២-២៨),

រ៉ូម ៩:១៩ (១៤-២១) ។

ព្រះជាព្រះមហាក្សត្រដែលត្រូវគេកោតសរសើរអំពីការគ្រប់គ្រងលើមនុស្សជាតិ

ពង្សាវតារក្សត្រ ទី២ ១៩:២៨ (២៧-៣១), យ៉ូប ១២:១៩ (១៣-២៥),

ទំនុកដំកើង ២១:១ (១-៧) (៨-១៣),អេសាយ ៣៧:២៩ (២៨-៣២),

៤៤:២៥ (២៤-២៨), អេសេគាល ២៩:៤ (១-៥),៣៨:៤ (១-៦) ៣៩:២ (១-៦) ។

ព្រះគឺជាព្រះមហាក្សត្រលើសាសន៏អ៊ីស្រាអែល និក្ខមនំ ៩:៨ (៨-១២),

ជនគណនា ៩:១៨ (១៥-២៣), ចោទិយកថា ២៩:១២ (៩-១៥),

ពួកចៅហ្វាយ ៨:២៣ (២២-២៧) សាំយ៉ូអែល ទី១ ៨:៧ (១-៩) (១០-២២),

១២:១២ (៨-១៥) ។

រាជ្យរបស់ព្រះជានិមិត្តសញ្ញានៃ អធិប្បតេយ្យភាពរបស់ទ្រង់

ទំនុកដំកើង ៤៥:៦ (២-៩), ១០៣:១៩ (១៩-២២), អេសាយ ៦៦:១-២,

ម៉ាថាយ ៥:៣៤ (៣៣-៣៧),វិវរណៈ ៤:២ (១-១១),

២០:១១ (១១-១៥) ។

កិច្ចការពាររបស់ព្រះគឺជាព្រះបន្ទូលបានសន្យាចំពោះពួកអ្នកជឿទ្រង់

របាក្សត្រ ទី២ ១៦:៩ (៧-១០), ទំនុកដំកើង ៣៤:៧ (១-១០),

៩១:៤ (១-៨), ១២៥:២ (១-៥), សាការី ២:៥ (១-៩),
លូកា ២១:៨ (៥-៩) ។

គំរូផ្សេងៗនៃកិច្ចការពាររបស់ព្រះ លោកុប្បត្តិ ៣៥:៥ (១-៥),
និក្ខមនំ ១៤:២០ (១៣-២២) (២៣-៣០), ពង្សាវតារក្សត្រ ទី២ ៦:១៧ (៨-១៩),
អែសរ៉ា ៨:៣១ (៣១-៣៦), ដានីយ៉ែល ៦:២២ (១៩-២៣),
វិវរណៈ ៧:៣ (១-៤) ។

កិច្ចការពាររបស់ព្រះនៅក្នុងសមរភូមិ និក្ខមនំ ១៤:១៤ (១០-១៨),
១៥:៣ (១-៨), ២៣:២៧ (២៧-៣៣), ចោទិយកថា ១:៣០ (២៦-៣៣),
៣:២២ (២១-២៩), សាំយូអែល ទី២ ៥:២៤ (១៧-២៥),
របាក្សត្រ ទី២ ២០:២៩ (២៤-៣០), ៣២:៨ (៦-៨),
នេហេមា ៤:២០ (៧-២៣), ទំនុកដំកើង ២៤:៨ (៧-១០),
សាការី ១៤:៣ (១-៩) ។

ព្រះជាអ្នកការពារយើង ទំនុកដំកើង ៥:១១ (៧-១២), ៣១:២ (១-៥),
អេសាយ ៣១:៥ (១-៥), ៣៧:៣៥ (៣៣-៣៥),
សាការី ៩:១៥ (១៤-១៧), ១២:៨ (១-៩) ។

ព្រះជាបន្ទាយ សាំយូអែល ទី២ ២:២២ (១៧-២៧),
ទំនុកដំកើង ១៨:២ (១-៣), ៩១:២ (១-៨), ១៤៤:២ (១-១១)
ណាហ៊ុម ១:៧ (៧-១៣) ។

ព្រះជាកន្លែងលាក់កំបាំង ទំនុកដំកើង ១៧:៨ (៦-១៤),
២៧:៥ (៤-៦), ៣១:២០ (១៤-២០), ៣២:៧ (៥-៧) ៦៤:២ (១-១០),
១១៩:១១៤ (១១៣-១២០), ១៤៣:៩ (៧-១២), អេសាយ ៣២:១-២ ។

ព្រះជាអ្នកបដិសេធ និក្ខមនំ ៣៣:២២ (១៧-២៣),

ចោទិយកថា ៣៣:២៧ (២៥-២៩), ទំនុកដំកើង ២៧:៨ (១-៧),

៣១:២០ (១៩-២៤) ៤៦:១ (១-៣), ៧១:៣ (១-៤), សុភាសិត ១៤:២៦,

១៨:១០, អេសាយ ២៥:៤ (១-៥), សាការី ៩:១២ (១១-១៣) ។

ព្រះទ្រង់ដូចជាខែល លោកុប្បត្តិ ១៥:១,

ចោទិយកថា ៣៣:២៩ (២៥-២៩), ទំនុកដំកើង ៣៣:២០ (២០-២២),

៨៤:១១ (១០-១២) ១១៥:៩ (៩-១១), សុភាសិត ៣០:៥-៦ ។

ព្រះមានព្រះចេស្តា របាក្សត្រ ទី១ ២៩:១២ (១០-១៣),

របាក្សត្រ ទី២ ២៥:៧-៨, យ៉ូប ២៦:១២ (១០-១៤),

ទំនុកដំកើង ៦២:១១ (៩-១២), ៦៥:៦ (៥-៨), ៩៣:៤ (១-៥),

ណាហ៊ុម ១:៣ (២-៦), រ៉ូម ១៦:២៥ (២៥-២៧) ។

ព្រះចេស្តារបស់ព្រះគ្មានកំណត់ឡើយ យ៉ូប ៤២:២ (១-៣),

ទំនុកដំកើង ១១៥:២-៣, ១៣៥:៦ (៥-១៤), អេសាយ ៤៣:៣ (១-៧),

ហាបាគុក ៣:៦ (៣-៧), ម៉ាថាយ ១៩:២៦ (២៥-២៦) (១៦-២៦),

ម៉ាកុស ១៤:៣៦ (៣២-៣៨), លូកា ១:៣៧ (៣៥-៣៨),

វិវរណៈ ១៩:៦ (៤-៨) ។

ភាពជាអទិទេពរបស់ព្រះត្រូវបានគេមើលឃើញថាមាននៅក្នុងសមត្ថភាពរបស់ទ្រង់៖

អ្នកជួយឱ្យរួច ដានីយ៉ែល ៣:១៧ (១៦-៣០),

ព្រះទ្រង់បង្កើតកូនចេញពីថ្មបាន លូកា ៣:៨ (៧-៩) ។

ដើម្បីបំពេញតាមពាក្យសន្យា រ៉ូម ៤:២១ (១៨-២៥) ។

ព្រះទ្រង់ធ្វើឱ្យគ្រប់ព្រះគុណបានចំរើនឡើង កូរិនថូស ទី២ ៩:៨ (៦-១៥) ។

ទ្រង់ធ្វើឱ្យលើសពីយើងសូម អេភេសូរ៣:២០ (១៤-២១) ។

ដើម្បីបញ្ចុះបញ្ចូលគ្រប់របស់ទាំងអស់ ភីលីព ៣:២១ (១៥-២១) ។

ដើម្បីថែរក្សាទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ព្រលឹង ធីម៉ូថេ ទី២ ១:១២ (៨-១៤) ។

ដើម្បីជួយសង្គ្រោះគ្រប់ទាំងអស់ ហេព្រើរ ៧:២៥ (២២-២៨) ។

ដើម្បីបន្តការថែរក្សាយើងឱ្យរួចពីការដួលរលំ យូដាស ២៤ (២០-២៥) ។

ព្រះទ្រង់ប្រើសម្ភារៈដែលខ្សោយ ដើម្បីសម្រេច លទ្ធផលដ៏ធំធេងបាន

ដំបង និក្ខមនំ ៤:២ (១-៥) ។

ឆ្អឹងថ្គាម ពួកចៅហ្វាយ ១៥:១៥ (៩-១៧) ។

គ្រួសរលីង៧ចំនួនប្រាំដុំ សាំយូអែល ទី១ ១៧:៤០ (៤១-៥០) (៣២-៥៨) ។

ម្សៅមួយក្ដាប់និងប្រេងបន្តិចបន្តួច

ពង្សាវតារក្សត្រ ទី១ ១៧:១២ (៧-១៦) (១៧-២៤) ។

មានពពកទំហំប៉ុនបាតដៃ

ពង្សាវតារក្សត្រ ទី១ ១៨:៤៤ (៤១-៤៦) ។

កិច្ចការបន្តិចបន្តួច សាការី ៤:១០ (៧-១៤) ។

គ្រាប់ពូជនីដ៏តូចល្អិត ម៉ាថាយ ១៣:៣២ (៣១-៣៥) ។

មាននំប៉័ងម្សៅឱកប្រាំកន្ត្រក យ៉ូហាន ៦:៩ (១-១៥) ។

ព្រះជាធនធានដ៏គ្មានកំណត់ឡើយ

កូរិនថូស ទី១ :២៧-២៩ (២៦-៣១) ។

ព្រះទ្រង់ផ្តល់កិច្ចការពាររបស់ទ្រង់:

ទ្រង់ជាថ្មដានៃអាយុជីវិតយើង និក្ខមនំ ៣៣:២២ (១៨-២៣),

ចោទិយកថា ៣២:១១ (១០-១២) ។

ក្នុងពេលមានវិបត្តិ ទំនុកដំកើង ៩៧:១(១-៥), ៦៣:៧ (២-៨),

៩១:១ (១-៨), ១២១:៥ (១-៨) ។

ពេលដែលដកឱ្យរួចផុតពីព្យុះ អេសាយ ២៥:៤ (១-៥)

ស្រមោលនៃដៃរបស់ទ្រង់ អេសាយ ៥១:១៦ (១២-១៦)

នៅក្រោមម្លប់នៃស្លាបរបស់ទ្រង់ ម៉ាថាយ ២៣:៣៧-៣៩ ។

ទ្រង់នៅជាមួយយើង លោកុប្បត្តិ ២៨:១៥ (១-១៥), ទំនុកដំកើង ៣៤:១៩-២០

ជាព្រះបិតានៃកិច្ចការពារ យ៉ូហាន ១៧:១១ (៦-១៣),

ភីលីព ៤:៧ (២-៩), ថែស្សាឡូនីច ទី២ ៣:៣ (១-៥) ។

ទ្រង់មិនដែលងោកងុយឬផ្ទំលក់ឡើយ ទំនុកដំកើង ១២១:៤ (១-៨) ។

ព្រះជាអ្នកខ្លួមមើលយ៉ាងអស្ចារ្យ ធីម៉ូថេ ទី២ ១:១២ (៨-១៤),

ពេត្រុស ទី១ ១:៥ (៣-៩), យ៉ូដាស ២៤-២៥, វិវរណៈ ៣:១០ (៧-១០) ។

ព្រះទ្រង់សម្លឹងមើលលើជីវិតដែលទ្រង់បានថែរក្សា

ទំនុកដំកើង ១១៥:១២ (៩-១៨), ម៉ាថាយ ៦:៣២ (២៥-៣៤)

លូកា ១២:៧ (១-៧) (៨-១២), ពេត្រុស ទី១ ៥:៧ (៦-១១) ។

ព្រះទ្រង់ផ្គត់ផ្គង់អ្នកទន់ខ្សោយ និក្ខមនំ ១៩:៤ (១-៦) (៧-៩),

ចោទិយកថា ១:៣១ (២៦-៣៦), ៣៣:២៧ (២៦-២៩),

ទំនុកដំកើង ១៨:៣៥ (២៥-៣៦) ៣៧:១៧ (១៦-២០), ៤១:១២ (៧-១៣),

៩១:១២ (៩-១៦) អេសាយ ៤១:១០ (៨-១៦) (១៧-២០),

៤៦:៣-៤, ៦៣:៩ (៧-១០) ។

ព្រះទ្រង់ការពារសេចក្ដីជំនឿ

ចោទិយកថា ៦:២៤ (២០-២៥),

យ៉ូស្វេ ២៤:១៧ (១១-២០) (២១-២៧), សាំយូអែល ទី២ ៨:៦ (១-៦,

នេហេមា ៩:៦ (១-៨) (៩-១៥) (១៦-២៧),

ទំនុកដំកើង ៣១:២៣ (១៩-២៤), ៣៧:២៨ (២៣-៣៤), ១៤៦:៩ (៥-១០),

សុភាសិត ២:៨ (១-១១), អេសាយ ៤៩:៨ (៨-១៣),

ធីម៉ូថេ ទី២ ២:១៨ (១៤-១៩) ។

ព្រះទ្រង់សុច្ចរិត អែសរ៉ា ៩:១៥ (១៣-១៥)(១០-១៥),

ទំនុកដំកើង ៤៨:១០ (៩-១៤),៦៥:៥ (១-៧) ៩៧:២ (១-៦),

១១៩:១៣៧ (១៣៧-១៤៤),១៤៥:១៧ (១-២១),យេរេមា ២៣:៦ (១-៦),

យ៉ូហាន ទី១ ២:២៩ (២៤-២៩) ។

ព្រះទ្រង់បរិសុទ្ធ និក្ខមនំ ១៥:១១ (១១-១៨),

សាំយូអែល ទី១ ៦:២០ (១៩-២១),ទំនុកដំកើង ៩៩:៨-៩, អេសាយ ៦:៣ (១-៥),

អេសេគាល ៣៩:៧ (១-៨),ហាបាគុក ១:១២-១៣,

វិវរណៈ ៤:៨ (១-១១),១៥:៤ (១-៤) ។

ផ្លូវរបស់ព្រះទ្រង់បរិសុទ្ធ ចោទិយកថា ៣២:៤ (១-៦),

សាំយូអែល ទី២ ២២:៣១ (២៦-៣៧), ទំនុកដំកើង ១៨:៣០ (២៥-៣៦),

សាស្តា៣:១៤ (៩-១៥),ម៉ាថាយ ៥:៤៨ (៤៣-៤៨) ។

ព្រះទ្រង់ជាព្រះពិត ចោទិយកថា ៣២:៤ (១-៦),

សាំយូអែល ទី២ ៧:២៨ (២៧-២៩),ទំនុកដំកើង ៣៣:៤ (១-៥) (៦-១១),

១៤៦:៦ (១-១០),អេសាយ ៦៥:១៦ (១៣-១៦) រ៉ូម ៣:៤ (១-៤),

ទីតុស ១:២ (១-៤) ហេព្រើរ ៦:១៨ (១៣-២០) ។

ព្រះទ្រង់ស្មោះត្រង់ ចោទិយកថា ៧:៩ (៧-១០)(១១-២៦), ៩:៥ (១-៦)

ពង្សាវតារក្សត្រ ទី១ ៨:៥៦ (៥៤-៦១) ទំនុកដំកើង ៣៦:៥ (៥-១២),

៨៩:១ (១-៨) (៩-១៨), កូរិនថូស ទី១ ១:៩ (៤-៩),

ពេត្រុស ទី១ ៤:១៩ (១២-១៩) ។

ព្រះជាតួនៃសេចក្តីស្រលាញ់ ចោទិយកថា ៧:៨ (៧-១០)(១១-១៦),

ទំនុកដំកើង ១៤៦:៨ (១-១០),យេរេមា ៣១:៣(១-៦),

យ៉ូហាន ៣:១៦ (១៦-២១), ១៦:២៧ (២៥-៥៣),រ៉ូម ៥:៨ (១-១១)

អេភេសូរ ២:៤-៥ (៣-១៤), យ៉ូហាន ទី១ ៣:១ (១-៣),៤:៩ (៧-១២),
៤:១៦ (១៣-២១) ។

យើងបានបង្គាប់ឱ្យស្រលាញ់ព្រះ

ចោទិយកថា ៦:៥ (១-៩),១០:១២ (១២-២២), ១១:១ (១-៧),
យ៉ូស្វេ ២២:៥ (១-៥) ទំនុកដំកើង ៣១:២៣ (២១-២៤),
ម៉ាថាយ ២២:៣៧ (៣៤-៤០), ថែស្សាឡូនីច ទី២ ៣:៥ (១-៥)
យូដាស ២១ (២០-២៣) ។

គំរូផ្សេងៗរបស់យើងដើម្បីស្រលាញ់ព្រះ ទំនុកដំកើង ១៨:១ (១-៦),
៤២:១ (១-៤), ៧៣:២៥ (២៣-២៨), ៨៤:១-២,១១៦:១ (១-១៩),
ហេព្រើរ ៦:១០ (៩-១២), យ៉ូហាន ទី១ ៤:១៩ (១៣-២១) (៧-១២) ។

លោកម៉ូសេបានប្រកបទាក់ទងជាមួយព្រះ និក្ខមនំ ១៩:៣ (១-៦),
១៩:២០ (១៦-២៤), ២០:២១ (១៨-២១), ២៤:២ (១-៤) ២៥:២២ (១-២២),
៣១:១៨ (១២-១៨), ៣៣:៩ (៧-១១), លេវីវិន័យ ១:១-២ (៣-១៧) ។

មនុស្សផ្សេងៗបានដើរជាមួយព្រះ លោកុប្បត្តិ ៥:២១-២៤, ៦:៩ (៩-២២),
ពង្សាវតារក្សត្រ ទី២ ២៣:៣ (១-៤), មីកា ៤:៥ (១-៥), ម៉ាឡាគី ២:៦ (៣-៦),
វិវរណៈ ៣:៤ (១-៦) ។

ព្រះទ្រង់គង់ជិតរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ ទំនុកដំកើង ១៦:៨ (១-១១),
៣៤:១៨ (១៤-២២),១១៩:១៥១ (១៤៥-១៥២),១៤៥:១៨ (៨-២១),
អេសាយ ៥០:៨ (៤-៩), យេរេមា ២៣:២៣ (២០-២៤),
កិច្ចការ ១៧:២៧ (២២-២៨) ។

ព្រះទ្រង់មានសេចក្តីមេត្តាករុណា និក្ខមនំ ៣:៧ (១-១០),
ចោទិយកថា ៣០:៣ (១-១០), របាក្សត្រ ទី២ ៣៦:១៥ (១៥-២៣),
ទំនុកដំកើង ៧៨:៣៨ (៣៥-៣៩), ៨៥:១៥ (១៤-១៧),
យេរេមា ១២:១៥ (១៤-១៧), បរិទេវ ៣:៣២ (៣១-៣៣),
ហូសេ ១១:៤ (១-៤), មីកា ៧:១៩ (១៧-២០) ។

ព្រះទ្រង់សុភាព ទំនុកដំកើង ១៨:៣៥ (៣០-៣៦),
អេសាយ ៤០:១១ (៩-១១), ៤២:៣ (១-៩), កូរិនថូស ទី២ ១០:១ (១-៦) ។
ព្រះទ្រង់ល្អ ទំនុកដំកើង ២៥:៨ (១-២២), ៣៣:៥ (១-៥),
៣៤:៨ (៤-១០) ១១៩:៦៨ (៦៥-៧២), ១៤៥:៧ (១-១៣),
អេសាយ ៦៣:៧ (៧-១០), យេរេមា ៣៣:១១ (១០-១១) (១២-១៦),
ណាហ៊ុម ១:៧-៨, ម៉ាថាយ ១៩:១៧ (១៦-២២),
រ៉ូម ២:៤ (១-៦), ១១:២២ (១៧-២៤) (១១-២៤) ។

ការអះអាងទូទៅនៃសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ព្រះ
ចោទិយកថា ៤:៣១ (២៥-៣១), សាំយូអែល ទី២ ២៤:១៣-១៤,
ទំនុកដំកើង ៨៦:៥ (១-១៣) ។

សេចក្តីមេត្តាករុណាដ៏អស់កល្បរបស់ទ្រង់ ទំនុកដំកើង ១០៣:៧ (៦-២២), ១០៦:១ (១-៥) ។

សេចក្តីសប្បុរសរបស់ទ្រង់ខ្ពស់បំផុត ទំនុកដំកើង ១០៨:៤ (១-៥),
១១៩:៦៤ (៥៧-៦៤) ។

សេចក្តីសប្បុរសរបស់ទ្រង់យូរអង្វែង បរិទេវ ៣:២២-២៣ (២២-២៧) ។

សេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់លើកទឹកចិត្តដោយសោកស្តាយ យ៉ូអែល ២:១៣ (១២-១៤) ។

សេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់បានអត់ទោសឱ្យយើងដែលធ្វើខុស
មីកា ៧:១៨ (១៦-២០) , លូកា ១:៥០ (៤៦-៥៥) ,
អេភេសូរ២:៤ (១-៨) ។

សេចក្តីសប្បុរសរបស់ទ្រង់ធ្វើឱ្យមានសេចក្តីសង្គ្រោះបាន ទីតុស ៣:៥ (៣-៨) ។

ពាក្យសន្យាអំពីសេចក្តីសប្បុរសរបស់ទ្រង់ និក្ខមនំ ៣៤:៧ (៤-៧) ,
សាំយ៉ូអែល ទី ២ ២២:២៦ (២១-៣១) , របាក្សត្រទី ២ ៣០:៩ (៦-១០)
ទំនុកដំកើង ៨៩:២៨ (១៩-២៩) , ១០៣:៨ (៦-១៤) , អេសាយ ៥៤:៧ (៤-៨) ,
៥៥:៧ (៦-៨) , យេរេមា ៣:១២ (១១-១៣) ។

គំរូផ្សេងៗនៃសេចក្តីសប្បុរសរបស់ព្រះ លោកុប្បត្តិ ១៨:២៦ (២២-៣៣) ,
១៩:១៦ (១៤-២២) , អែសរ៉ា ៩:១៣ (១០-១៥) ,
នេហេមា ៩:១៧ (១៦-១៨) ៩:៣១ (២៨-៣១) ,
ទំនុកដំកើង ១០៣:១១ (៦-១៤) ។

ព្រះគុណរបស់ទ្រង់ប្រទានឱ្យដោយទទេរ ទំនុកដំកើង ៨៤:១១(៨-១២) ,
កិច្ចការ ១១:២៣ (១៩-២៤) , ១៣-៤៣ (៤២-៤៧) ។

ព្រះគុណរបស់ព្រះឱ្យមនុស្សមានអំណាចអាចបំរើការងារបាន
កូរិនថូស ទី១ ៣:១០ (១-១៥) , ១៥:១០ (១-១១) ។

ព្រះគុណរបស់ព្រះអាចឱ្យមនុស្សដឹកនាំជីវិតជាធម្មតា
កូរិនថូស ទី១ :១២ (១២-១៤) ។

ព្រះគុណរបស់ព្រះអាចធ្វើឱ្យមានឥទ្ធិពល

កូរិនថូស ទី២ ៦ ១-២ ,កាឡាទី ២:២១ (១៥-២១),
អេភេសូរ ៣:៧ (១-១៣) ,ហេព្រើរ ២:៩ (៥-៩),
យ៉ាកុប ៤:៦ (១-១២) ។

ព្រះគុណរបស់ព្រះមិនបានប្រទានមកដើម្បីប្រើឱ្យមានចិត្តកំណាញ់ទេ
ពេត្រុស ទី១ ៤:១០ (៧-១១) ។

ព្រះគុណរបស់ព្រះត្រូវបានសន្យាចំពោះអ្នកដែលបន្ទាបខ្លួន
ពេត្រុស ទី១ ៥:៥ (៥-១១) ។

ព្រះគឺជាព្រះនៃសេចក្តីសុខសាន្ត ទំនុកដំកើង ៤:៨ (១-៨),
លូកា ១:៧៨-៧៩(៦៧-៨០) ,២:១៣-១៤ (៨-១៤) (១៥-២០),
រ៉ូម ៨:៦ (១-៨) ,១៤:១៧ (១២-១៨) ១៥:៣៣ (៣០-៣៣),
១៦:២០ (១៧-២០) ,កូរិនថូស ទី២ ១៣:១១ (១១-១៤),
កាឡាទី ៥:២២-២៣ (២២-២៦) ,ភីលីព ៤:៩ (២-៩),
ថែស្សាឡូនីច ទី១ ៥:១៣(១២-២៨),
ថែស្សាឡូនីច ទី២ ៣:១៦ (១៦-១៨), ហេព្រើរ ១៣:២០ (១៥-២៥) ។

សេចក្តីសុខសាន្តរបស់ព្រះត្រូវបានសន្យាដល់ពួកមិនអ្នកជឿ
ទំនុកដំកើង ២៩:១១ (៧-១១) ,សុភាសិត ៣:១៧ (១៣-១៨),
អេសាយ ២៦:៣ (១-៦), ៤៨:១៨ (១៦-១៩) ,៥៤:១៣ (១១-១៥),
អេសេគាល ៣៤:២៥ (២៥-២៦) ,យ៉ូហាន ១៤:២៧ (២២-៣១),
១៦:៣៣ (២៩-៣៣), ភីលីព ៤:៧ (៤-១០) ។

ព្រះគឺជាព្រះដ៏រស់ យ៉ូស្វេ ៣:១០ (៥-១៣),
សាំយ៉ូអែល ទី ១ ១៧:២៦ (២០-២៦) (២៧-៣៧) ,ទំនុកដំកើង ៤២:២ (១-៤),

៨៤:២ (១-៤), អេសាយ ៣៧:១៧ (១៤-២០),

យេរេមា ២៣:៣៦ (៣៣-៤០), ដានីយ៉ែល ៦:២៦ (២៥-២៧),

ម៉ាថាយ ២៦៦៣ (៥៧-៦៧), កិច្ចការ ១៤:១៥ (១៤-១៨) (៨-២០),

ថែស្សាឡូនីច ទី១ ១:៩ (២-១០), ហេព្រើរ ១០:៣១ (១៩-៣១) (៣២-៣៩),

វិវរណៈ ៧:២ (១-៣) ។

ព្រះទ្រង់ជាពន្លឺ ទំនុកដំកើង ២៧:១ (១-៦), ៣៦:៩ (៥-១២),

៨៤:១១ (៥-១២), ១១៨:២៧ (២២-២៩), អេសាយ ៦០:២០ (១៨-២២),

មីកា ៧:៨ (៨-១៣), ហាបាគុក ៣:៤ (១-៧),

យ៉ូហាន ទី១ ១:៥ (៥-១០) វិវរណៈ២២:៥ (១-៦) ។

ព្រះទ្រង់ធំឧត្តម ចោទិយកថា ៣:២៤ (២១-២៥),

ទំនុកដំកើង ៧៧:១៣ (១០-១៥), ៩៥:៣ (១-៥), ១០៤:១ (១-៤),

១៣៥:៥ (១-៧), ១៤៥:៣ (១-៧) អេសាយ ១២:៦ (១-៦),

យេរេមា ៣២:១៨ (១៦-២៣), ម៉ាឡាគី ១:១១ (៩-១១) ។

ព្រះគឺជាអ្នកប្រោសលោះយើង យ៉ូប ១៩:២៥ (២៣-២៧),

ទំនុកដំកើង ១៣០:៨ (១-៨), អេសាយ ៤១:១៤ (១១-១៦), ៤៣:១៤-១៥,

៤៤:២៤ (២៤-២៨) ៥៩:២០ (១៩-២១), យេរេមា ៥០:៣៣-៣៤ ។

ព្រះជាអ្នកសង្គ្រោះយើង ទំនុកដំកើង ២៧:១ (១-៦) ៣៧:៣៩-៤០,

៦២:(១-៨), អេសាយ ១២:២ (១-៦), ២៥:៩,

យេរេមា ៣:២៣ (២១-២៣) សេផានា ៣:១៧ (១៤-២០),

ធីម៉ូថេ ទី១ ៤:១០ (៩-១៦) ។

ព្រះគឺត្រូវតែគេគោរពយ៉ាងជ្រាលជ្រៅ

និក្ខមនំ ៣:៥ (១-៧) យ៉ូស្វេ ៩:១៥ (១៣-១៥),ទំនុកដំកើង ៤:៤ (១-៨),
៣៣:៨ (១-១១),៨៩:៧ (១-៨) ១១១:៩ (១-១០),
ហាបាគុក ២:២០ (១៨-២០) ។

ការកោតខ្លាចព្រះបាននាំឱ្យយើងនៅជិតទ្រង់កាន់តែជិតឡើង

ចោទិយកថា ១០:១២ (១២-២២),១៣:៤ (១-៥),
យ៉ូស្វេ ៤:២៤ (១៩-២៤) ២៤:១៤-១៥,
របាក្សត្រ ទី១ ១៦:៣០ (២៣-៣៦),របាក្សត្រ ទី២ ១៩:៧ (៤-៧),
សុភាសិត ៣:៧ (១-១២),សាស្តា ១២:១៣ (៩-១៤),
អេសាយ ៨:១៣ (១១-១៧),ម៉ាថាយ ១០:២៨ (២៦-៣១),
លូកា ២៣:៤០ (៣២-៤៣),រ៉ូម ១១:២០ (១១-២៤),
ពេត្រុស ទី១ ១:១៧ (១៣-២៥) ២:១៧ (១៣-២៥),វិវរណៈ ១៤:៦-៧ ។

យើងទទួលការបង្រៀនឱ្យដាក់សេចក្តីសង្ឃឹមទៅលើព្រះ

ទំនុកដំកើង ៣១:២៤ (១៩-២៤),៣៣:១៨ (១២-២២) ៣៩:៧ (៤-១៣),
៤២:១១ (១-១១),៧១:៥ (១-៨),១៤៦:៥ (១-១០),
យេរេមា ១៧:៧ (៥-៨),យ៉ូអែល ៣:១៦ (១៤-១៦)
យើងទទួលការបង្រៀនអោយដាក់ការពិតទៅលើព្រះ : ទំនុកដំកើង ៣៧:៣ (១-៧)
១១៥:១១ (១-១១),១១៨:៨ (១-៩) សុភាសិត ៣:៥ (១-៩)
អេសាយ ២៦:៤ (១-៥) ៥០:១០ (១០-១១) ។

សេចក្តីសង្ឃឹមដ៏ពិសេសផ្សេងៗមកដល់ពេលណាយើងដាក់សេចក្តីជំនឿទៅលើព្រះ

សាំយូអែល ទី២ ២២:៣១ (២៥-៣៧),
ទំនុកដំកើង ៣១:១៩ (១៩-២៤) ៣២:១០ (៨-១០),៣៤:២២ (១៧-២២),
១២៥:១ (១-៥),សុភាសិត ២៩:២៥ (២៥-២៧),អេសាយ ២៦:៣ (១-១១),
យេរេមា ១៧:៧ (៥-៨),ណាហ៊ុម ១:៧ (៧-៩) ។

គំរូផ្សេងៗនៃការទុកចិត្តព្រះ ពង្សាវតារក្សត្រ ទី២ ១៨:៥ (១-៧),
យ៉ូប ១៣:១៥ (១៣-១៩), ទំនុកដំកើង ២៥:២ (១-៧), ៥៦:៣ (១-៤),
៥៧:១-៣ ,អេសាយ ១២:២ (១-៦), ធីម៉ូថេ ទី១ ៤:១០ (៩-១៦),
ធីម៉ូថេ ទី២ ១:១២ (៨-១៤) ។

ពាក្យសន្យារបស់លោកីយ និង ព្រះពរខាងឯវិញ្ញាណ
លោកុប្បត្តិ ២៤:៣៥ (៣២-៣៨), ២៦:១២ (១២-១៨),
និក្ខមនំ ២៣:២៥ (២០-២៦), លេវីវិន័យ ២៦:៤ (១-១៣),
ចោទិយកថា ២៨:២ (១-១៤), ២៩:៥ (១-១៥),
សាំយូអែល ទី២ ៦:១១ (៩-១៥), ពង្សាវតារក្សត្រ ទី១ ៣:១៣ (៧-១៥),
ទំនុកដំកើង ៦៥:៩ (១-១៣), ៦៨:១៩ (១៥-២៣), ៨១:១៦ (១៣-១៦),
១០៧:៣៨ (៣៣-៣៨), ១៤៤:១៣ (៩-១៥), សុភាសិត ២៨:២០ (១៨-២១),
អេសាយ ៣០:២៣ (២៣-២៦), យ៉ូអែល ២:២៦ (២៥-២៧),
អេម៉ុស ៩:១៣ (១១-១៥), សាការី ១០:១ ,
ម៉ាឡាគី :១០ (១០-១២) ,ម៉ាថាយ ៦:៣៣ (២៥-៣៤) ។

យើងអាចមានការទុកចិត្តទៅលើព្រះ ជនគណនា ១៤:៨ (៥-៩),
ទំនុកដំកើង ៣:៦ (១-៨), ២០:៧ (១-៩), ២៣:៤ (១-៦), ២៧:៣ (១-៦),
៤៦:២ (១-៧) អេសាយ ១២:២ (១-៦) ,ហាបាគុក ៣:១៨ (១៧-១៩) ។

ព្រះទ្រង់ប្រទានពរឱ្យរាស្ត្ររបស់ទ្រង់បានសំរាក
ចោទិយកថា ២៣:៥ (៣-៧), សាំយូអែល ទី២ ៧:២៩ (២៥-២៩),
ទំនុកដំកើង ៣:៨ (៣-៨), ២៤:៥ (១-៦) ,១២៩:៨ (១-៨) ,១៣៣:៣ (១-៣),
សុភាសិត ១០:២២ ។

ព្រះពររបស់ព្រះបានប្រកាសប្រាប់ទៅមនុស្សតាមរយៈព្រះអម្ចាស់

លោកុប្បត្តិ ១:២៨ (២៧-៣១), ៩:១ (១-៣), ១២:២ (១-៣),

១៧:២០ (១៥-២២), ៣២:២៩ (២២-៣២), លូកា ១:២៨ (២៦-៣៨) ។

លោកីយទាំងមូលជារបស់ព្រះអម្ចាស់ និក្ខមនំ ១៩:៥ (១-៦),

លេវីវិន័យ ២៥:២៣ (១៨-២៤), របាក្សត្រ ទី១ ២៩:១៤-១៥,

ទំនុកដំកើង ២៤:១០ (៧-១០), ៥០:១០ (៧-១៥), ៦០:៧ (៥-១២),

៨៩:១១ (៥-១៣), ហាកាយ ២:៨ (៦-៩) ។

ព្រលឹងរបស់មនុស្សជាកម្មសិទ្ធរបស់ព្រះ

ចោទិយកថា ៣២:៥-៦, បទចំរៀងសាឡូម៉ូន ២:១៦-១៧,

អេសេគាល ១៨:៣-៤, រ៉ូម ១៤:៨ (៥-៨),

កូរិនថូស ទី១ ៦:១៩-២០ ។

ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់របស់យើងជាកម្មសិទ្ធរបស់ព្រះ

ជនគណនា ៣:១៣ (១១-១៣), ចោទិយកថា ២៦:២ (១-៤),

ពង្សាវតារក្សត្រ ទី១ ១៧:១៣ (៧-១៦) (១៧-២៤), ម៉ាថាយ ៦:៣៣ (២៥-៣៤) ។

ព្រះទ្រង់មានការឈឺចាប់យូរអង្វែងហើយទ្រង់អត់ធ្មត់

ជនគណនា ១៤:៨ (៥-៩), អេសាយ ៤៨:៩ (៦-១១),

អេសេគាល ២០:១៧ (១៣-២០), រ៉ូម ៩:២២, (១៤-២៦),

ពេត្រុស ទី១ ៣:២០ (១៣-២២) ពេត្រុស ទី២ ៣:៩ (១-១៣) ។

ព្រះទ្រង់ជាអ្នកបង្កើតរបស់នៃធម្មជាតិនៅលើសកលលោក

លោកុប្បត្តិ ១:១-២, និក្ខមនំ ២០:១១ (៨-១១), នេហេមា ៩:៦,

យ៉ូប ១២:៩ (៧-១០), ២៦:៧ (៥-១៤), ទំនុកដំកើង ២៤:១-២, ៣៣:៦ (៦-១១),

៩៥:៥ (១-៧), ១០២:២៥ (២៣-២៥), ១០៤:៥ (១-៩),

អេសាយ ៤០:២៨ (២៧-៣១) ៤៥:១២ (៩-១៣) , ៤៨:១២-១៣,
កិច្ចការ ៤:២៤ (២៣-២៦) , ៧:៤៩-៥០, ១៤:១៥ (១៤-១៨) ,
១៧:២៤ (២២-២៨) ,ហេព្រើរ ១១:៣ (១-៣) ។

ព្រះជាអ្នកបង្កើតមនុស្សលោក លោកុប្បត្តិ ១:២៦-២៧,
២:៧ (៤-៧) ,៥:១-២, ចោទិយកថា៤:៣២ (៣២-៣៤) ,
យ៉ូប ៣៣:៤ (១-៧) ,ទំនុកដំកើង ៨:៥ (១-៩) ,១០០:៣ (១-៥) ,
អេសាយ ៥១:១៣ (១២-១៦) , ម៉ាឡាគី ២:១០, កិច្ចការ ១៧:២៨ (២២-២៨) ។

ព្រះនិងនាំមកនៅសេចក្ដីសុច្ចរិទ្ធទៅឱ្យការបង្កើតរបស់ទ្រង់
ចោទិយកថា ៣២:៤ (១-៤) ,ទំនុកដំកើង ១០៣:៦ (១-៦) (៧-២២) ,
សុភាសិត ១៦:១១ (៧-១១) ,អេសាយ ៤៥:២០-២១,
សេផានា ៣:៥ (១-៥) ,យ៉ូហាន ៥:៣០ (២៨-៣០) ,រ៉ូម ២:២ (១-១១) ។

ព្រះជាចៅក្រម លោកុប្បត្តិ ១៨:២៥ (២២-៣៣) ,
ទំនុកដំកើង ៥៨:១១ (៩-១៣) ៩៦:១៣ (១០-១៣) ,
សាស្ដា ៣:១៦-១៧ ,ហេព្រើរ ១២:២៣ (២២-២៤) ,
វិវរណៈ ១៨:៨ (៤-៩) , ២០:២១ (១១-១៥) ។

ព្រះបាននាំគេឱ្យរួចពីបន្ទុក និក្ខមនំ ៦:៦ (៦-៨)
១២:១២ (១២-១៣) ,ទំនុកដំកើង ៩:១៦ (១៣-២០) ,៣៦:៦ (៥-១២) ,
អេសេគាល ២៥:១១ (៨-១១) , ៣០:១៤ (១៣-១៩) (៩-១២) ,
៣៨:២២ (១៧-២៣) , ៣៩:២១ (២១-២៤) ,ម៉ាឡាគី ៣:៥ ។

ព្រះមានពួកខ្មាំងសត្រូវជាអ្នកដែលនិងត្រូវតែមានទោស
និក្ខមនំ ១៥:៦ (៦-១០) ,ចោទិយកថា ៣២:៤១(៣៩-៤៣) ,

ពួកចៅហ្វាយ ៥:៣១, ទំនុកដំកើង ៦៨:១ (១-៣), ៧៤:២៣ (១៨-២៣),
អេសាយ ១:២៤ (១៨-២៦) ។

ព្រះបញ្ជាក់អំពីការគាប់ព្រះទ័យរបស់ទ្រង់ដោយព្រោះអំពើបាបរបស់គេ
ជនគណនា ១១:១ (១-៣), ទំនុកដំកើង ២:៥ (១-១២) ៦០:១ (១-៣),
អេសាយ ៥៩:១៥ (៩-២១), សាការី ១:២ (១-៦), ១:៥ (១២-១៧),
ម៉ាកុស១០:១៤ (១៣-១៦) ។

ព្រះទ្រង់ខ្ញាល់ និក្ខមនំ ៤:១៤ (១-១៧),
ជនគណនា ១១:១ (១-៣), ១២:៩ (១-៩), ២២:២២ (២១-៣៥),
២៥:៣ (១-៤), ៣២:១៣ (១-១៥), ចោទិយកថា ៩:២០ (១១-២២),
យ៉ូស្វេ ៧:១ (១-៥), ពួកចៅហ្វាយ ២:១៤ (១០-១៥), សាំយូអែល ទី២ ២៤:១,
ពង្សាវតារក្សត្រ ទី១ ១៤:១៥ (១៤-១៦), ១៥:៣០ (២៥-៣២), ១៦:២ (១-៤),
១៦:២៦ (២៣-២៦), ១៦:៣៣ (២៩-៣៤), ២២:៥១-៥៣,
ពង្សាវតារក្សត្រ ទី២ ១៣:៣ (១-៣), ១៧:១១ (៧-១៣) (១៤-២៣),
២៣:១៩ (១២-២០), របាក្សត្រ ទី១ ១៣:១០ (៧-១៤),
របាក្សត្រ ទី២ ២៨:២៥ (២២-២៥), ទំនុកដំកើង ៧:១១ (១-១៣),
ហូសេ ១២:១៤ (១១-១៤) ។

ព្រះទ្រង់មានភាពជាព្រះទ្រង់ក្តៅក្រហាយ ទំនុកដំកើង ៦៩:២៤ (១៩-២៩),
៧៨:៤៩ (៥០-៥១), ១០២:១០ (៥-១១) អេសាយ ១០:៥ (៥-១១),
១០:២៥ (២៣-២៧), ១៣:៥ (៤-១៣), ២៦:២០-២១, ៣០:២៧ (២៧-៣៣),
យេរេមា ១០:១០ (៦-១០), ណាហ៊ុម ១:៦ (១-៦),
ហេព្រើរ ១០:២៧ (២៤-២៨), វិវរណៈ ១៤:១០ (៩-១២) ។

ព្រះគឺជាព្រះដែលប្រច័ន្ឌ និក្ខមនំ ២០:៤-៥, ៣៤:១៤ (១០-១៧),
ចោទិយកថា ៤:២៤ (១៥-២៤), ២៩:២០ (១៦-២១),

យ៉ូស្វេ ២៤:១៩ (១៦-២៧), ពង្សាវតារក្សត្រ ទី១ ១៤:២២ (២១-២៤),

កូរិនថូស ទី១ ១០:២២ (១៤-២២) ។

ព្រះទ្រង់ជាព្រះដែលសងសឹក

ចោទិយកថា ៣២:៣៥ (៣៤-៤២), ទំនុកដំកើង ៩៤:១ (១-៣),

អេសេគាល ២៥:១៧ (១២-១៧), មីកា ៥:១៥ (១០-១៥),

ណាហ៊ុម ១:២ (២-៦), រ៉ូម ១២:១៩ (៩-២១),

ថែស្សាឡូនីច ទី២ ១:៨ (៥-១០), ហេព្រើរ ១០:៣០ (២៦-៣១) ។

ព្រះទ្រង់បង្ហាញទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ទ្រង់ ពង្សាវតារក្សត្រ ទី២ ២២:១៣ (១១-១៣),

ទំនុកដំកើង ២:១២ (១០-១២), យ៉ូហាន ៣:៣៦ (៣១-៣៦),

រ៉ូម ១:១៨ (១៨-២៥), ២:៨ (១-១១) (១២-១៦),

អេភេសូរ ៥:៦ (១-៧) (៨-១៤),

ថែស្សាឡូនីច ទី១ ២:១៦ (១៣-១៦) ។

ព្រះអាចរករឿងពួកគេ ជនគណនា ១៤:១១ (១០-១៦),

១៤:២៣ (២០-២៥), ១៦:៣០ (២៨-៣៥),

ចោទិយកថា ៩:៧ (៧-១៧), ៣១:២០ (១៤-២២),

អែសរ៉ា ៥:១២ (៨-១២), ទំនុកដំកើង ៧៨:៤០ (៤០-៥៥), ៧៨:៥៦ (៥៦-៦៤),

១០៦:៧ (៦-១២), អេសាយ ៣:៨ (៨-១១), អេសេគាល ៨:៣ (១-៦) (៧-១៩),

ហេព្រើរ ៣:១៦ (១២-១៩) ។

ព្រះនិងស្តីបន្ទោសនិងមានការបន្ទោស ទំនុកដំកើង ៩:៥ (៣-១០),

៤៥:៥ (២-៦), ៥០:២១ (១៦-២១), ១០៥:១៤ (១២-១៥),

១១៩:២១ (១៧-២៤), អេសាយ ៧:១៣ (១០-១៣) សាការី ៣:១-២,

លូកា ៩:៥៥ (៥១-៥៦), ថែស្សាឡូនីច ទី២ ២:៨ (៥-១២),

វិវរណៈ ២:១៦ (១៤-១៦), ១៩:១៥ (១១-១៦) ។

មនុស្សមានបាបនិងមកក្រោមបណ្តាសារបស់ព្រះ

លោកុប្បត្តិ ៣:១៧ (១៤-១៩), ៤:១១ (៦-១២) (១៣-១៦),

ចោទិយកថា ១១:២៨ (២២-៣២), ២៧:១៥ (១៤-២៦),

២៨:១៦ (១៥-២៤) (២៥-៤៨), យ៉ូស្វេ ៦:២៦-២៧,

ពួកចៅហ្វាយ ៥:២៣ (១៩-២៣), យេរេមា ១១:៣ (១-៥),

ម៉ាឡាគី ៣:៩ (៦-១២), កាឡាទី ៣:១០ (១០-១៤) ។

ភ្លើងជានិមិត្តសញ្ញានៃវត្តមាននិងអំណាចរបស់ព្រះ

ចោទិយកថា ៤:៣៦ (៣២-៣៨), ពង្សាវតារក្សត្រ ទី១ ១៩:១២ (១០-១៣),

ទំនុកដំកើង ៥០:៣ (១-៦), ៩៧:៣ (១-៦), អេសាយ ៦៦:១៥ (១២-១៦),

កិច្ចការ ២:៣ (១-៤), ៧:៣០ (២៧-៣២), ហេព្រើរ ១២:២៩ (២២-២៩) ។

យ៉ូប ៥:៩ (១-១៦), ១១:៧ (៧-៩), ៣៣:១៣ (១២-២២) ៣៧:២៣ (១៦-៣៣) (៣៤-៤១)

សាស្តា ៣:១១ (៩-១៤), ៨:១៦-១៧, អេសាយ ៤០:២៨ (២៧-៣១) រ៉ូម ១១:២៤ (២២-២៤)

កូរិនថូសទី១ ២:១៦ (៦-១៦),

កិច្ចការរបស់ព្រះគឺអស្ចារ្យណាស់ ទំនុកដំកើង ៨:៣ (១-៩),

១៩:១ (១-៦), ២៦:៧ (១-៨), ៤០:៥ (៤-៨), ១១១:៤ (២-៩),

១៣៩:១៤ (១៣-១៦) សាស្តា ៣:១១ (៩-១៤),

វិវរណៈ ១៥:៣ (១-៤) ។

ការអស្ចារ្យរបស់ព្រះគឺធំអស្ចារ្យ

ចោទិយកថា ១០:២១ (១២-២២), សាំយូអែល ទី១ ១២:២៤ (២០-២៥),

យ៉ូប ៥:៩ (៨-១៦), ទំនុកដំកើង ១២៦:២ (១-៦), ម៉ាកុស ៣:៨ (៧-១២),
៥:១៩ (១៨-២០) ។

ព្រះទ្រង់បានត្រូវគេលើកដំកើងឱ្យខ្ពស់ឡើង ទំនុកដំកើង ២១:១៣ (៨-១៣), ៤៧:៩ (៥-៩)
៥៧:១១ (៧-១១), ៩៩:៥ (១-៥), ១០៨:៥ (១-៥), ១១៨:២៨ (២២-២៩),
អេសាយ ១២:៤ (១-៦), ២៥:១ (១-៨), ៣៣:៥ (២-៦) ។

ព្រះទ្រង់មានកិត្តិយស ទំនុកដំកើង ២៩:២ (១-១១), ៣៤:៣ (១-១០),
៥៧:៥ (១-៥), ១០៧:៣២ (២៨-៣៨), ១៤៥:៥ (១-២១),
អេសាយ ២៥:១ (១-៦), វិវរណៈ ១៩:៧ (៤-៨) ។

សេរីល្អរបស់គេអាចមើលឃើញយ៉ាងងាយស្រួល
និក្ខមនំ ២៤:១៧ (១៥-១៨), ៤០:៣៤ (៣៤-៣៨),
ពង្សាវតារក្សត្រ ទី១ ៨:១១ (១០-២១), ទំនុកដំកើង ៨:១ (១-៩), ១៩:១ (១-៦),
លូកា ២:៩ (៨-១៥), កិច្ចការ ៧:៥៥ (៥៤-៦០),
កូរិនថូស ទី២ ៣:១៨ (៧-១៨) ។

យើងអាចលើកដំកើងសេរីរុងរឿងរបស់ព្រះបាន ទំនុកដំកើង ២២:២៣ (២២-៣១),
ម៉ាថាយ ៥:១៦ (១៣-១៦), យ៉ូហាន ១៥:៨ (៥-៨) (៩-១៧),
រ៉ូម ១៥:៦ (១-១៣), កូរិនថូស ទី១ ៦:២០ (១២-២០),
ថែស្សាឡូនីច ទី២ ១:១១-១២ ។

ព្រះត្រូវបានគេលើកសេរីល្អនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ យ៉ូហាន ១៣:៣១ (៣១-៣៥),
១៤:១៣ (៨-១៤), ១៧:៤ (១-៥) ពេត្រុស ទី១ ៤:១១ (៧-១១) ។
គតិបណ្ឌិតរបស់ព្រះ យ៉ូប ១២:១៣ (១១-១៣),
ទំនុកដំកើង ១០៤:២៤ (២៤-២៦), សុភាសិត ៣:១៩-២០,
យេរេមា ១០:៧ (៦-១០), ដានីយ៉ែល ២:២០ (១៧-២៣),

រ៉ូម ១១:៣៣ (៣២-៣៦) , ១៦:២៧ (២៥-២៧) ,

កូរិនថូស ទី១ ១:២៥ (១៨-២៥) ។

បើយើងស្វែងរកព្រះ យើងអាចរកឃើញព្រះ

យ៉ូប ២៣:៣ (១-៧) , យេរេមា ២៩:១៣ (១០-១៤) ,ហូសេ ៦:៣ (១-៣) ,

កិច្ចការ ១៧:២៧ (២៤-២៨) ។

ព្រះគម្ពីរ
ជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ

នេះជាបទគម្ពីរដែលហៅ, ក្រិតវិន័យ, លក្ខណ្ឌតិតះ ។ល ។

សូមជ្រើសរើសការអាន- ចោទិយកថា ៦:១-១២,

ទំនុកដំកើង ១៩:៧-១១, ១១៩:១-១៧៦ ។

១. សេចក្តីអះអាងទូទៅអំពីព្រះគម្ពីរ

សាំយូអែល ទី២ ២២:៣១ (២៩-៣៧) , ទំនុកដំកើង ១២:៥-៦, ១១៩:៩ (៩-១៦) ,

១៤៧:១៥ (១៥-២០) ,ម៉ាកុស ១២:២៤, លូកា ៨:១១ (១១-១៥) ,

អេភេសូរ ៦:១៧ (១០-១៨) ។

២. ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះត្រូវបានមនុស្សល្បីល្បីស្តាប់

ទំនុកដំកើង ៥០:១៧ (១៦-២១) ,អេសាយ ៥:២៤ (២២-២៥) ,

៣០:១២ (១២-១៤) , យេរេមា ៦:១០ (១០-១២) , ៨:៩ (៨-១២) ,

២០:៨ (៧-១០) , ៣៦:២៣ (២០-២២) , សាការី ៧:១២ (៩-១៤) ,

ម៉ាកុស ៧:១៣ (៨-១៣) ។

៣. ព្រះគម្ពីរគឺជាសៀវភៅនៃជន្មាយុ

ទំនុកដំកើង ១១៩:៨៩-៩៦, ១១៩:១៤៩-១៥២, អេសាយ ៤០:៨ (៦-៨),
ម៉ាថាយ ៥:១៨ (១៧-២០), ២៤:៣៥ (៣២-៣៥), ពេត្រុស ទី១ ១:២២-២៥ ។

៤. ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ហូបអាហារនៃព្រលឹង

ចោទិយកថា ៨:៣ (១-៦), យ៉ូប ២៣:១២ (៨-១២),
ទំនុកដំកើង ១១៩:៩៧-១០៤, យេរេមា ១៥:១៥-១៦,
អេសេគាល ២:៧-៨, ៣:១ (១-១១), ម៉ាថាយ ៤:៤ (១-៤) ។

៥. ព្រះគម្ពីរគឺជាការជំរុញចិត្តព្រះអទិទេព

យេរេមា ៣៦:២ (១-៤), អេសេគាល ១:៣ (១-៣),
សាការី ៧:១២ (៨-១២), កិច្ចការ១:១៦ (១៥-១៧),
២៨:២៥ (១៧-២៨), ធីម៉ូថេ ទី២ ៣:១៦ (១០-១៦),
ពេត្រុស ទី២ ១:២១ (១៩-២១), វិវរណៈ ១:១-៣, ១៤:១៣ ។

៦. សិក្ខាបទរបស់ព្រះត្រូវបាននិពន្ធឡើងដោយចិត្តមនុស្ស

ចោទិយកថា ៦:៦ (១-១០), ១១:១៨ (១៣-២១), ៣០:១៤ (១១-១៨),
ទំនុកដំកើង ១១៩:៩-១៦, លូកា ២:៥១ (៤១-៥២),
រ៉ូម ១០:៨ (៨-១៣), កូល៉ុស ៣:១៦ (១៥-១៧) ។

៧. ព្រះគម្ពីរគឺជាគ្រឿងបំភ្លឺនៅទីងងឹត

ទំនុកដំកើង ១៩:៨ (៧-១១), ១១៩:១០៥-១១២, ១១៩:១២៩-១៣៦,
សុភាសិត ៦:២៣ (២០-២៤), ពេត្រុស ទី២ ១:១៩-២១ ។

៨. ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺត្រូវបានពួកសង្ឃស្រលាញ់

ទំនុកដំកើង ១១៩:៤១-៤៨, ១១៩:៦៥-៧២, ១១៩:៨១-៨៨, ១១៩:៩៧-១០៤,

១១៩:១៣៧-១៤៤, ១១៩:១៦១-១៦៨, យេរេមា ១៥:១៦ (១៥-១៨) ។

៩. ព្រះគម្ពីរមានអំណាចនៅក្នុងអនុភាពរបស់វា

វាត្រូវបានបំផ្លាញដោយអណ្តាតភ្លើង យេរេមា ៥:១៤ (១២-១៤) ។

វាត្រូវបំបែកដោយញញួរ យេរេមា ២៣:២៩ (២៩-៣២) ។

ទ្រង់គឺជាប្រភពផ្តល់កម្លាំង កិច្ចការ ១៩:២០ (១៧-២០),
អេភេសូរ ៣:៧ (២-១៣) ។

នេះជាកម្លាំងដែលបានជួយសង្គ្រោះ រ៉ូម ១:១៦ (១៤-១៧) ។

នេះគឺជាអាវុធសំរាប់ការពារ អេភេសូរ ៦:១៧ (១០-១៨) ។

នេះគឺជាការសង្កេតរកគ្រឿងប្រដាប់ប្រដា ហេព្រើរ ៤:១២-១៣ ។

១០. ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះប្រទានអ្នកដែលគោរពជ្រាលជ្រៅ ។
យ៉ូស្វេ ១:៨ (៦-៩), ទំនុកដំកើង ១៩:១១ (៧-១១),
ម៉ាថាយ ៧:២៤ (២៤-២៧), លូកា ១១:២៧-២៨, យ៉ូហាន ៥:២៤-២៧,
៨:៣១-៣២, វិវរណៈ ១:១-៣ ។

១១. ព្រះបន្ទូលព្រះនិងញែកជីវិតយើងចេញជាបរិសុទ្ធ
ទំនុកដំកើង ១១៩:៩-១៦, យ៉ូហាន ១៥:៣ (១-៤), ១៧:១៧ (១៣-១៩),
អេភេសូរ ៥:២៦ (២៥-២៧), ពេត្រុស ទី១ ១:២២ (២២-២៥) ។

១២. ព្រះគម្ពីរត្រូវបានគេចងក្រងឡើងដោយមានគោលបំណងល្អ

ដើម្បីបញ្ជាក់អំពីភាពជាព្រះពិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

យ៉ូហាន២០:៣០-៣១។

ដើម្បីផ្តល់សេចក្តីសង្ឃឹមដល់មនុស្សលោក រ៉ូម ១៥:១៤-១៦។

ដើម្បីទំនាក់ទំនងបទពិសោធន៏របស់មនុស្សជាការទូន្មាន

កូរិនថូស ទី១ ១០:១១-១៣។

ដើម្បីផ្តល់ដំរេះនៃជីវិតដ៏អស់កល្ប យ៉ូហាន ទី១ ៥:១៣-១៦។

១៣. ព្រះបន្ទូលនៃព្រះត្រូវតែអាននៅក្នុងការរួមប្រជុំ

និក្ខមនំ ២៤:១-៧, យ៉ូស្វេ ៨:៣៤ (៣០-៣៥), យេរេមា ៣៦:៨-១០,

លូកា ៤:១៦-១៧, កូល៉ុស ៤:១៦-១៨។

១៤. ព្រះគម្ពីរគឺជាខ្នាតគំរូនៃជំនឿ និង ភារៈកិច្ច

សុភាសិត ២៩:១៨, អេសាយ ៨:២០ (១៩-២២),

យ៉ូហាន ១២:៤៨ (៤៧-៥០), កាឡាទី ១:៨ (៦-១០),

ថែស្សាឡូនីច ទី១ ២:១៣ (១៣-១៦)។

១៥. ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺសំខាន់ហើយមិនផ្លាស់ប្តូរឡើយ

ចោទិយកថា ៤:២ (១-៨), ១២:៣២

សុភាសិត ៣០:៥-៦, វិវរណៈ ២២:១៨-១៩។

១៦. ការសិក្សាព្រះគម្ពីរគឺជាបទបញ្ជារ

ចោទិយកថា ១៧:១៩ (១៨-២០), អេសាយ ៣៤:១៦,

យ៉ូហាន ៥:៣៩ (៣៦-៤០), កិច្ចការ ១៧:១១ (១០-១៩),

រ៉ូម ១៥:១៤-១៦ ។

១៧. ព្រះគម្ពីរស្ថិតនៅក្នុងគ្រាប់ពូជសំរាប់អ្នកសាបព្រោះ

ទំនុកដំកើង ១២៦:៦ (១-៦), ម៉ាកុស ១៤:១៤-១៥ (១៣-២០),

កូរិនថូស ទី២ ៩:១០ (១០-១៥) ។

១៨. ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺជាទ្រព្យសម្បត្តិពិតទាំងស្រុង

ពង្សាវតារក្សត្រ ទី១ ៨:៥៦ (៥៦-៦១), ទំនុកដំកើង ៩៣:៥, ១១១:៧ (១-៩),

អេសេគាល ១២:២៥ (២១-២៨), ដានីយ៉ែល ៩:១២ (១១-១៤),

ម៉ាថាយ ៥:១៨ (១៧-២០), លូកា ២១:៣២-៣៣, រ៉ូម ៤:១៦-១៧ ។

១៩. ព្រះគម្ពីរគឺជាការទ័សទាយសំរាប់បង្រៀន

ចោទិយកថា ៤:១០ (៩-១៤), ១១:៩ (៨-១៤),

របាក្សត្រ ទី២ ១៧:៩ (៧-៩), នេហេមា ៨:១៣ (១២-១៥),

អេសាយ ២:៣ (១-៣), កិច្ចការ ១៨:២៨ (២៤-២៨) ។

២០. ការមិនអើរពើនិងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺជាការហាយន្តភ័យមួយ

ម៉ាថាយ ១២:៣ (១-៨), ១៩:៤ (៣-៦), ២២:២៩ (២៩-៣៣),

យ៉ូហាន២០:៨-៩, កិច្ចការ ១៣:២៧ (២៦-៣១) (២៣-៣៣),

កូរិនថូស ទី២ ៣:១៤ (១២-១៨) ។

២១. នៅខាងព្រះគម្ពីរមានដំណឹងដែលបានត្រូវដោះឱ្យរួចបាប

យេរេមា ១:៧ (៦-៨), ១:១៧-១៩, ១១:២ (១-៨),

អេសេគាល ២:៧ (១-៩), ៣:១៧ (១៦-១៩), កិច្ចការ ៥:២០ (១៧-២៦),

ទីតុស ២:១៥ (១-១៥),

២២. ព្រះបន្ទូលព្រះគឺបរិសុទ្ធ ទំនុកដំកើង ១២:៥-៦, ១៨:៣០,
១៩:៧-១១, ១១៩:១៣៧-១៤៤, សុភាសិត ៣០:៥-៥,
អេសាយ ៤៥:១៨-១៩ ។

អំពីច្បាប់

ជាផ្នែកមួយនៃព្រះគម្ពីរ

១. ការប្រកាន់ច្បាប់គឺត្រូវតែបំបាត់ចោលនៅក្នុងព្រះគ្រិស្ទ
អេភេសូរ ២:១៥ (១៤-១៨) (១១-២២),
កូល៉ុស ២:១៤ (១៣-១៥), ហេព្រើរ ៧:១៨ (១៨-២២),
៨:១៣ (១០-១៣), ១០:១ (១-៧), ១២:២៧ (២៥-២៨) ។

២. ការញែកចេញជាបរិសុទ្ធអំពីច្បាប់អទិទេព ទំនុកដំកើង ១៩:៧-១១,
១១៩:៤១-៤៨, រ៉ូម ៧:១២-១៤, ធីម៉ូថេ ទី១ ១:៨ (៣-១១) ។

៣. រក្សាច្បាប់គឺជាបទបញ្ជារ
ចោទិយកថា ១៧:១៩ (១៨-២០), យ៉ូស្វេ ២៣:៦ (១-៨),
របាក្សត្រ ទី១ ២២:១២ (១១-១៣), សុភាសិត ២៨:៧ ។

៤. ច្បាប់ត្រូវតែមាននៅក្នុងចិត្ត ទំនុកដំកើង ៣៧:៣០-៣១,
៤០:៨ (៦-៨), យេរេមា ៣១:៣៣ (៣១-៣៤), ៣២:៤០ (៣៦-៤១),
រ៉ូម ២:១៥ (១២-១៦), ៧:២២ (២១-២៥),
កូរិនថូស ទី២ ៣:១-៣, ហេព្រើរ ៨:១០ (១០-១៣), ១០:១៦ ។

៥. ច្បាប់ត្រូវបានគេស្អប់ដោយមនុស្សខ្លះ

របាក្សត្រ ទី២ ៣៦:១៥-១៦,ទំនុកដំកើង ៧៨:៩-១០,

អេសាយ ៥:២៤(២២-២៥), ៣០:៩ (៨-១១),យេរេមា ៦:១៩(១៦-២០),

៩:១៣-១៦, ហូសេ ៤:៦ ៤-៦), អេម៉ុស ២:៤-៥, ម៉ាកុស ៧:៩(៨-១៣) ។

៦. ច្បាប់ត្រូវបានគេអាននៅតាមសាធារណៈ

ចោទិយកថា ៣១:១១(៩-១៣), យ៉ូស្វេ ៨:៣៤-៣៥,

ពង្សាវតារក្សត្រ ទី២ ២៣:២(១-៣), នេហេមា ៨:១-៣(១-១០),៨:១៨,

១៣:១-៣, យេរេមា ៣៦:៦ (១-១៨) ។

៧. ច្បាប់គឺមិនលំអៀង និក្ខមនំ ១២:៤៩(៤៨-៥១),

លេវីវិន័យ ២៤:២២(១៧-២៣), ជនគណនា ៩:១៤,១៥:១៦(១៣-១៦) ។

លក្ខន្តិកៈ

នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ

១. សេចក្ដីអះអាងជាទូទៅ និក្ខមនំ ១៥:២៥-២៦,

លេវីវិន័យ ២៦:៤០-៤៦, ចោទិយកថា ៤:៥ (១-៨), ១៦:៩-១២,

ពង្សាវតារក្សត្រ ទី១ ៣:១៤(៧-១៥), ទំនុកដំកើង ១៩:៧-១១, ១១៩:៩-១៦,

១១៩:៤៩-៥៦ ។

២. លក្ខខ័ណ្ឌទាំងឡាយជានិរន្តសំរាប់ផ្ដល់ឱ្យអ៊ីស្រាអែល

លេវីវិន័យ ២៣:៩-១៤, ២៣:៣១(២៦-៣២),២៤:៣(១-៩),

ជនគណនា ១៨:១១(៨-១១),១៩:២១(១៧-២២) ។

ក្រិតវិន័យ
នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ

១. សេចក្តីអះអាងជាទូទៅ ចោទិយកថា ៦:៦ (១-៨),
១១:៨-១២, ទំនុកដំកើង ១៩:៧-១១,១១៩:១-៨, ម៉ាថាយ ១៥:១-៣,
២២:៣៨ (៣៤-៤០), យ៉ូហាន ទី១ ៥:៣ (១-៥) ។

២. ក្រិតវិន័យទាំងឡាយត្រូវបានគេរក្សាទុក
និក្ខមនំ ២០:៦ (១-១៧), ចោទិយកថា ៤:៣៩-៤០,
៦:១៧ (១៣-១៩), ១០:១២-១៣, ២៦:១៨ (១៦-១៩),
យ៉ូស្វេ ២២:១-៥, ពង្សាវតារក្សត្រ ទី១ ២:៣ (១-៤), ៦:១២ (១១-១៣),
៨:៥៨ (៥៦-៦១), ១១:៣៨ (៣៤-៣៩), ពង្សាវតារក្សត្រ ទី២ ១៧:១៣ (៧-១៧),
របាក្សត្រ ទី១ ២៨:៨ (៨-១០), ២៩-១៩ (១៧-១៩),
ទំនុកដំកើង ៧៨:៧ (១-៨), អេសេគាល ៤៤:២៤ (២៤-២៧),
ម៉ាថាយ ១៩:១៧ (១៦-២១), យ៉ូហាន ទី១ ៥:៣ (១-៥),
វិវរណៈ ១៤:១២ ។

ប្រធានបទច្រើនទៀត ដែលទាក់ទង នៅនឹង
ការសិក្សាព្រះគម្ពីរ
ជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះ

សេចក្តីពិត

១. សេចក្តីពិតជារបស់មានតម្លៃ ទំនុកដំកើង ១១៩:៦៥-៧២, ១១៩:១៦១-១៦៨,
សុភាសិត ២៣:២៣ (២២-២៥) ។

២. អាកប្បកិរិយានៃមនុស្សកំណាចចំពោះសេចក្តីពិត

អេសាយ ៥៩:៤ (១-៤) , យេរេមា ៩:៥ (៤-៦) ,កាឡាទី ៣:១-៥,

ថែស្សាឡូនីច ទី១ ២:១០-១១, ធីម៉ូថេ ទី១ ៦:៥ (៣-៥),

ធីម៉ូថេ ទី២ ៣:៨ (៦-៩) ។

៣. ព្រះគ្រីស្ទជាសេចក្តីពិត យ៉ូហាន ១:១៤,១៤:៦ (៥-៧),

១៨:៣៧ (៣៧-៤០) ។

៤. ព្រះគឺជាសេក្តីពិត ចោទិយកថា ៣២:៤ (១-៤)

សាំយ៉ូអែល ទី២ ៧:២៨ (២៧-២៩) ,ទំនុកដំកើង ៣៣:៤-៥, ១៤៦:៥-៦

អេសាយ៦៥:១៦ (១៣-១៦) ,រ៉ូម ៣:៤ (១-៤) ,ទីតុស ១:២ (១-៣)

ហេព្រើរ ៦:១៨ (១៦-២០)

ដំណឹង

១. សេចក្តីអះអាងផ្សេងៗ ម៉ាថាយ ៤:២៣ (២៣-២៥)

កិច្ចការ ២០:២៤ (២២-២៤) កូរិនថូស ទី១ ៩:១២ (១១-១៤)

កូរិនថូស ទី២ ៤:៣ (១-៦) ,អេភេសូរ ៦:១៩-២០ ,

ភីលីព ១:២៧ (២៧-២៩) , ថែស្សាឡូនីច ទី១ ១:៥ (៤-១០),

ថែស្សាឡូនីច ទី២ ១:១៨(៥-១០) ។

២. ទំនាយផ្សេងៗដែលទាក់ទងនិងការផ្សាយដំណឹងល្អ

អេសាយ ២:៣ (១-៣) ,២៩:១៨ (១៧-១៩) ,៥២:៧ (៧-១០),

៦១:១-៣,ម៉ាថាយ ២៤:១៤ (៩-១៤)

៣. ដំណឹងល្អត្រូវបានគេផ្សាយចេញពាសពេញពិភពលោក

ម៉ាថាយ ២៤:១៤ (៩-១៤) ,២៨:១៩ (១០-២១)

ម៉ាកុស ១៣:១០ (៥-១១) ,១៦:១៥ (១៦-១៨) , លូកា ២៤:៤៧ (៤៥-៤៩)

កិច្ចការ ១:៨ (៦-៨) វិវរណៈ ១៤:៦-៧

ប្រើរូបភាពនេះជា គ្រឿងប្រដាប់សំរាប់ធ្វើបន្ទាល់

ដោយធ្វើការចងចាំរូបទាំងអស់នេះបង្ហាញអំពីគន្លឹះទាំង ១២

១- ផ្ទាំងគំនូរពណ៌ខ្មៅបង្ហាញអំពីអំពើបាប វាជាលោកីយដ៏ខ្មៅងងឹត នៅក្នុងយើង ហើយពន្លឺរបស់ព្រះយេស៊ូវ កំពុងចាំងបំបាត់ភាពងងឹតនោះ ។

២- ដែកដាប់ និងញញួរ នៅក្នុងដៃរបស់បុរសនោះ រំឭកអំពីខ្លួនយើង ម្នាក់ៗត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះសេចក្តីស្លាប់របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅលើឈើឆ្កាង ។

៣- មនុស្សនៅក្នុងរូបគំនូរជាបណ្តោះអាសន្ន កំពុងអស់កម្លាំង ហើយរៀបតែដួលទៅលើដី. សេចក្តីមេត្តារបស់ទ្រង់កាន់ទ្រកន្លែងឈើចាប់ដែលជាអំពើបាប ហើយគាត់មិនអាច ជួយខ្លួនឯងបាន គឺឆ្លុះបញ្ចាំង អំពីការពឹងពាក់ទាំងស្រុងទៅលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាការសង្គ្រោះរបស់គេ ។

៤- រូបភាពឈរត្រង់ទៅលើគឺការប្រែចិត្ត របស់បុរសនោះ គឺជារូបភាពស្តីអំពីព្រះគុណរបស់ព្រះ ទ្រង់បានផ្លាស់បំប្រែគេតាមព្រះយេស៊ូវ. រៀបចំទទួលនិងសងលួសគ្រប់ទាំងអស់ដែលបានខូចខ្ទេចខ្ទំដោយអំណាចនៃអំពើបាប ។

៥- ការរៀបចំដើម្បីអត់ទោសបាបនៅលើភ្នំកាល់វ៉ារី ព្រះយេស៊ូវបានជាប់ឆ្កាង នៅទីនោះ នៅទីនោះទ្រង់បានសុគតដើម្បីលួសបាបយើងថ្វាយព្រះ ហេតុនោះហើយអ្នកមានបាបម្នាក់ៗត្រូវតែមកទទួល ការអត់ទោសបាប ។

៦- ព្រះហស្តព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ទប់ពីលើដងខ្លួន បង្ហាញអំពីកម្លាំង គេរំលឹកយើងថា យើងមិនអាចពឹងផ្អែកទៅលើខ្លួនឯងបានឡើយ យើងត្រូវតែពឹងផ្អែកទៅលើព្រះអម្ចាស់ទាំងស្រុង ។

៧- រង្វង់មូលព័ទ្ធជុំវិញព្រះកេសរបស់ព្រះយេស៊ូវ បញ្ជាក់អំពីភាពបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ និងភាពជាព្រះអទិទេពរបស់ទ្រង់ ។

៨- របួសនៅលើព្រះហស្តព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅលើដើមទ្រូង របស់បុរសនោះអោយឈរត្រង់ ឡើងលើបង្ហាញអំពីព្រះហរទ័យទ្រង់ចង់ផ្លាស់ប្រែយើងគ្រប់គ្នា ដោយអំណាចនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ ។

៩- រូបពណ៌សដែលព្រះយេស៊ូវកំពុងស្លៀក បាននិយាយទៅកាន់យើង អំពីភាពសុច្ចរិតរបស់ទ្រង់ . នោះជាសម្លៀកបំពាក់ដែលយើងគ្រប់គ្នាត្រូវតែទទួលសម្លៀកបំពាក់ដែរ ។

១០- ឈាមដែលហូរចេញពីព្រះបាទាទ្រង់បញ្ជាក់អំពីការលាងសំអាតអំពើបាបរបស់យើងគ្រប់គ្នា ហើយទ្រង់បានញែកយើងចេញជាបរិសុទ្ធនៅចំពោះមុខព្រះ ។

១១- រុក្ខជាតិដែលមានផ្កាពណ៌ស ស្ថិតនៅក្នុងការអត់ទោសបាប គឺរំឭកយើងអំពីភាពគ្រប់លក្ខណ៍ របស់ទ្រង់ និងការថ្វាយបង្គំរបស់យើងផ្លង់ចិត្តទៅរកទ្រង់. រុក្ខជាតិមានផ្កាពណ៌សដែលដុះចេញពីជ្រលងភ្នំហើយ បានលេចចេញមកអំពី sharon ។

១២- រុក្ខជាតិមានផ្កាពណ៌សផងដែលជាដំណាង នៃការលូតលាស់របស់យើងនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់ពីព្រោះ ទ្រង់នៅក្នុងយើងជីវិតទ្រង់ និងបង្កើតផលផ្លែដើម្បីសេរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់ ។

កិច្ចការដែលយើងត្រូវធ្វើ

ដោយយោងតាមបទគម្ពីរដូចតទៅ

សេចក្ដីជំនឿ	យ៉ូហាន ៦:២៩
ការលន់តួបាប	ម៉ាថាយ ១០:៣២
ការកែប្រែចិត្ត	កិច្ចការ ៣:១៩
ត្រូវទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក	១ ពេត្រុស ៣:២១
ដើរក្នុងពន្លឺ	១ យ៉ូហាន ១:៧
បន្តសេចក្ដីជំនឿ	វិវរណៈ ២:១០
ចូរទៅប្រាប់ដល់អ្នកដទៃផង	ម៉ាថាយ ២៨:១៩

ការរស់ ឆោសឆាប

ក្លឹបមិត្តកុមារតូចៗសំរាប់ព្រះយេស៊ូវ

ទំនាក់ទំនង: ភូមិព្រៃកតាពៅ ឃុំដើមមៀន ស្រុកតាខ្មៅ ខេត្តកណ្ដាល

(៨៥៥)(0) ១២ ៧៨៥ ១៩២

(៨៥៥)(0) ១២ ៧៦៣ ៩២៤

ប្រអប់សំបុត្រ ២៩៦៣ ភ្នំពេញ ៣ កម្ពុជា

អ៊ីម៉ែល: orso@everyday.com.kh

សមាគមអធិស្ឋានសំរាប់ប្រទេសកម្ពុជា